

העצמה אישית תורנית

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה לכתובת:
e.shalhevet@gmail.com

קול שלהבת
KOL SHALHEVES

ניתן להאזין לשיחות המרתקות
בנושאים:

חינוך
יעוץ נישואין
אמונה
השקפה
ועוד נושאים מגוונים

באידיש, עברית ואנגלית

בקול הלשון:

03-6171103

073-2951103

במחיר שיחה רגילה

בחייל קול שלהבת:

929.222.9900

עלון מס' 370 | פרשת תזריע-מצורע | אייר תשפ"ה

שלהבת

מיסודם של הגאון ר' שמשון דוד פנקס זצוק"ל והגאון ר' עזריאל טאובר זצוק"ל

דבר המערכת

כמידי שנה מגיע היום שנקרא יום העצמאות שיש לציין שגם אנחנו חוגגים אותו בהחלט... אנחנו אפילו לא שמים לב עד כמה היום הזה מיטיב איתנו!! כי זה לא סוד שאנחנו כעת חיים בגן עדן עלי אדמות... משופעים ברוב טובה... ובעיקר מבחינה תורנית!! בתי המדרש פתוחים עשרים וארבע שעות... מאפשרים לך ללמוד תורה ואפילו מוכנים לשלם לך על זה כסף... אינספור ארגונים מבורכים לעידוד שמירת הלשון, ומשמרת השלום, ודקדוק הלכה... אמנם הפיתויים השליילים נהיו יותר קשים... אבל ניסיונות ? ! ? הקושי שהיה פעם שהיה צריך להילחם על היידישקייט... הרי היום זה בדיוק הפוך... היום הגוי לא רודף אחרי הבחור ישיבה שלא ילמד... אלא אדרבה... המשגיח רודף אחריו שכבר יכנס לסדר... היום אף אחד לא מבזה אברך כולל... אדרבה... מי שהעז לומר שהוא לא מתכנן ללמוד בכולל הוא מיד צונח בסקרים... כך שאנחנו חיים בתוך השמנת ומקבלים את כל היידישקייט בתוך כפית של זהב ואמנם אין מתפללים על רוב טובה... אבל בסוף בסוף זה עומד לנו לרועץ מול הפיתויים!!! סו"ס הפיתויים רק גברו... וכשיש פיתוי לרדת מהדרך... מה נותן לנו כח?? ההכרה בחשיבות שלי... ההבנה העמוקה בזכות שלי להיות חרד לדבר ה'... ואת זה איבדנו ולגמרי איבדנו... כי היום זה כבר לא יוקרתי... אף אחד לא ירק דם על היהדות שלו... לא יצא לנו לשלם ולהקריב למען היידישקייט... הכל נע כמו פס יצור וברגע שמגיע פיתוי עסיסי מהסוג של הרשת והאינטרנט ואני אמור להסביר לעצמי שיש לי פה מה להפסיד... הוי הוי הוי... צריך שיהיה לי מה לענות לעצמי!!! ואין הרבה... אין לי מספיק דם שירקתי על היהדות ש... שיהיה חבל לי להפסיד את זה... וכאן!!! כאן מגיע מדינת ישראל... ומידי שנה שוב ושוב צף הנושא טעון... בעד או נגד... ובשנה האחרונה הצטרף לה גזירת הגיוס... שעם כל הכאב ראש שזה גורם למנהלי המוסדות... אבל לצעירים שלנו זה מאוד מיטיב!!! פתאום אתה שומע בחור ישיבה עומד ומסביר מקורות לבי... אני מוכן ללכת לכלא ולא להתגייס... הוא פתאום מתחכך מול שאלות ונאלץ לתת תשובות... וזה בריא מאוד!!!

לזה קוראים במילה אחת הנהגת היחיד!!! כל עוד ספינת התורה שטה לה בלא מפריע אז אני עוד בורג קטן מתוך 24.000 תלמידים... אבל ברגע שפתאום הספינה כביכול טבעה... אתה בבת אחת נהפך לעריק ופלילי... ואתה על הכוונת... פתאום ניתן לשמוע צעיר בן שמונה עשרה שעומד בכוחות עצמו ומכריז: רבש"ע: אני שלך!!! הקב"ה לא מוכן לוותר על ההכרזה הבלעדית הזו!!!

יש בשנה האחרונה תופעה מאוד מגוחכת... אם זה לא היה עצוב זה היה מצחיק...

מדובר בפרסומת שאפשר לראות על האוטובוסים: שתי מילים: לא זזה!!! האמת היא שארץ לי הרבה זמן להבין מה פשרו של המשפט... עד שמישהו הסביר לי שכנראה לפני חצי שנה חרדי אחד נסע באוטובוס ועלתה שם חילוניה והתיישבה... ומישהו העיר לה שזה לא מתאים... ותקצוף הגברת מאוד וחמתה בערה בה... ואז היא הכריזה: לא זזה!!! ומאז ועד היום היא עדיין שמה... תקועה שמה... 'לא זזה'!!!

החרד לדבר ה' ממזמן הלך הבייתה... משם הלך לבית הכנסת... אם רגיל לקרות קורא, אם רגיל לשנות שונה, וקורא ק"ש ומתפלל ואוכל פתו ומברך... אבל היא?? היא עדיין שם... לא זזה!!! היא יכולה להמשיך לא לזוז... אבל מי שבאמת באמת לא זז... זה היהודי הנאמן לה' בכל מצב... הוא כבר מוותר מאחוריו שבעים שנות מדינת ישראל וגם יותר... הוא המשיך לדבוק באמונתו ולא זז!!! ואדרבה... ה-לא זז' האמיתי זה לא לעמוד דום ולא לזוז!!! ההיפך הגמור... הלא זז האמיתי... זה אומר שיש לי נאמנות לה' והיות ומהנאמנות הזו אני לא מוכן לזוז... לכן אתה יכול להזיז אותי לאן שאתה רוצה... אתה יכול להפיל עלי מיסים וארנוניות... אתה יכול לאיים עלי... לשגע אותי... תזיז אותי לאן שאתה רוצה... עד האמונה שלי!!! מהנאמנות שלי לה'... מזה לא תזיז אותי במלא נימה...

כל שנה מחדש כשעומדים מול יום שכזה... זה שוב מציף כל מיני תנודות דרמטיות שהמדינה הזו עברה... בפרט בשנים האחרונות... ויש מישהו שלא זז מילמטר!! הלא הוא היהודי שנאמן לבוראו... אמנם הזיזו אותו... איימו עליו... עברנו כל מיני תקופות מאתגרות... אבל מרצון ה' אף אחד לא הזיז אותנו!!!

ה' בסה"כ רוצה שנבין אותו... בקשה הכי לגיטימית בחיי נישואין!!

הקב"ה רוצה שנבין אותו!!! שנבין את המקום שלו... תסכים איתי שזו בקשה מאוד לגיטימית... סו"ס אנחנו בני זוג של ה'... ואין בעל שלא היה רוצה שאשתו תבין את המקום שלו... ואין אישה שלא מקווה ומייחלת שבעלה יגלה רגישות לרקע שעל פיו היא פועלת...

ובכן: כלפי מה הרברים אמורים??

לדוגמא: יש לי קרוב משפחה שנאלץ לבלות כמעט חודש ימים עם בתו הקטנה בבית החולים עקב פציעה ברגל כתוצאה מתאונת דרכים... מדובר בפצע שהתפתח לויהום מלחיץ... אבל כל זה לא כ"כ הטריד את הילדה... היא מצידה לא הסכימה לשתף פעולה... ואפילו כדורים היא לא הסכימה לבלוע... ואבא ואמא מסבירים לה שאין ברירה... זה לא צחוק!! אנחנו חייבים להציל לך את הרגל!!! אחרת זה מסוכן... אבל הילדה מתעקשת... ואז מחוסר ברירה, נאלצים להפעיל כח והיא צורחת... ומאשימה... וכולם רעים ומציקים... כל פעולה רפואית נהפכה להיות סיוט... בשלב מסוים קנו לה בובה והתחילו לעשות איתה 'דימיון מודרך' שהבובה הזו לא מסכימה לקחת תרופה... ואז אין ברירה והילדה 'נאלצה' לעשות לבובה בכח... יש לציין שהילדה גילתה יכולת הבעה ושכנוע... והיא הסבירה לבובה שאין לנו ברירה... זה לטובתך... את מוכרת לקחת תרופה... ופעם הבאה אל תתנגדי... אבל כשהגיע הגיע מעשה זה לא עזר במיוחד... אמנם הבובה כבר 'הפסיקה' להתנגד... אבל הילדה המשיכה לצרות... זה בסדר גמור... אף אחד לא כעס עליה... הבנו שהיא ילדה קטנה וב' היא כבר יצאה משם בריאה ושלימה...

יצא לי לדבר עם אותו קרוב משפחה והוא 'הראה' לי בין היתר את הבובה ה'גיבורה'... שכבר לא מתנגדת... אמרתי לו: אמנם הבת שלך לא זכתה להפנים את המסר שהועבר לה דרך הבובה!!! השאלה הגדולה היא: אם אנחנו ? ? ? האם אנחנו כן הפנמנו את המסר דרך הילדה... אל תשכח שהילדה שלך היא גם בובה... ממש בובה... ובדיוק כמו שאתם קניתם לילדה שלהם בובה כדי שתבין את המקום שלכם מולה... צריך לקחת בחשבון שגם הקב"ה מוסר לנו כל מיני בובות!!!! ה' נותן לנו ילדים מתוקים... ובין היתר הם גם משמשים לנו כבובות מדגם... ה' מעביר לנו מסרים דרך הילדים שלנו... שהתחושות שיש לנו מול הילדים שלנו... הרי אתם תחושות יש לקב"ה ביחס אלינו...

האם גם אנחנו מבינים מול אבא שבשמים... שאין ברירה בני יקירי... אני יודע שאתה כעת עובר תקופה לא פשוטה... ולא תבין אתה מבין את המהלכים שלי... אבל בני יקירי... אין ברירה... זה לטובתך... אתה לא כשיר להבין את זה... בדיוק כמו שהילד שלך לא כשיר להבין הרבה מאוד דברים שאבא ואמא נאלצים להציב גבולות בלי לקבל אישור והסכמה מהילדים...

כן... הקב"ה לפעמים שולח לנו כל מיני בובות שעליהם אנחנו עוברים 'דימיון מודרך'!! להבין מה עובר על הרבש"ע... סו"ס גם אנחנו מתמודדים מול ילדים שבדרך כלל לא מבינים את כל המכלול ומתעקשים לטעון שהם כן מבינים... ו... ולך תסביר להם... בפרט אם מדובר בנוער מתבגר... ש-אתה עומד מול שוקת שבורה של צעיר עקשן, ולך תסביר לו שהוא לא קולט אפילו רבע מהתמונה... אבל תוך כדי!!!! לקחת בחשבון שאולי... אולי בין היתר הוא נשלח בתור בובה שדרכו אנחנו גם נבין את המקום של אבינו שבשמים... סו"ס כמו שאנחנו פעם היינו נוער מתבגר וכעת הילד שלנו החליף אותנו... אבל גם כעת ועכשיו, הרי ביחס לאבינו שבשמים, אנחנו ממשיכים להיות נוער מתבגר... מבחינה מסוימת מול אבא שבשמים אנחנו נמצאים באותו מקום יחד עם

כמה רחמנות ואכפתיות אנחנו צריכים לעורר בלב שלנו מול אחינו התועים שלנו של אבינו שבשמים עליהם... רק לחשוב מה הם מרגישים כשהם רואים את היהודי הירא והשלם שמסכים מצידו להקריב את כל מנעמי החיים ולהפסיד את כל מה שיש לעולם הנוצץ להציע ואותו חרד לדבר ה' בסוף מתגלה חי ותוסס וממשיך הלאה ומוותיק אבק מאחוריו... והיא לא זזה!! מתחננת להכרה... אם לא חיובית אז שלילית... והוא ממשיך לו הלאה... חי לו לבדד בתוך שבעה ענני כבוד ולא מוכן להכיר בזה שהוא מפסיד משהו...

מתי נבין שהעולם שקורץ לנו מבחוץ ועסוק בלהסביר לנו כמה אנחנו מפסידים... מתי נבין שמבחינת קמפיין זה רק אומר שאנחנו פה בפנים עמוק בעניינים... וכל מי שלא שמור הוא עומד מבחוץ... הוא מרגיש מחוץ לעניינים... הוא זה שמזהה שכל בן ישיבה שלא חונן אותו במבט מותיר אותו מחוץ לעניינים ומפליג לו הלאה... מתי נבין שהצמצום והחסימה שנדרשת מאיתנו, רק לנו היא מצטיירת כצמצום (כי סו"ס אנחנו פה מבפנים... בטוחים שמי יודע מה אנחנו מפסידים) ואילו מי שמבחוץ עומד וכמעט מתחנן 'לכלתי תהיה סגור ממנו',

אלו דברים כ"כ פשוטים!!! מי שקצת מבין בשפת מסחר וקמפיין יודע לזהות שמי שמחזר אחריו ומאוד מאוד מחפש את המוצר שלך... זה אומר שהוא צריך אותך ולא אתה אותו, אין מחמאה יותר גדולה מהרדיפה שמנסים לרדוף אותנו... זה אולי כואב בכיס... אבל בלב זה רק אמור לתת לנו אינדיקציה מי פה הפתוח מבפנים ומי הוא זה שנוקש מבחוץ ולא יודע להגיד שהוא בסה"כ מייחל להיכנס בפנים... יתן ה' שלפחות אנחנו נבין ששפר עלינו גורלנו... ומה שבטוח: כבר התנבא זכריה הנביא שכשהמשיח יגיע, הוא קודם יגיע אליהם ולא אלינו... כי ברגע שמשח יגיע, אנחנו כבר לא נצטרך עידוד... אנחנו כבר נבין שזכינו בפיס, ולכן המשיח יבא בראש ובראשונה לדבר על ליבם... יהי רצון שבמהרה והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבות...

בשורה טובה...

בס"ד

נדי
שתרא
השל
הבת
עולה
מאליה

השבעה!
קהל אהלים
הקניית אחריות

ערוך נהדר
כל שטח
היישוב

כשרות
נהדרת
במקום

הסעות
אירוסים
למכני פרק

אנחנו שמחים להודיע
כי בס"ד יתקיים

סמינריון שלהבת
במלון המפואר ניר עציון
שבהר הכרמל

החל מיום חמישי ג' אייר
עד מוצש"ק ה' אייר
1-3/5/25

פרשת
תזריע-מצורע.

חדר גן כפרי
3X940 ₪

חדר גן דלוקס
3X1000 ₪

חדר בבנין המרכזי דלוקס
3X1020 ₪

בהשתתפות הרבנים החשובים:
הרב אברהם ישראל קליין שליט"א

מרבני שלהבת

הרב מרדכי נתן טאובר שליט"א
בנו של ר' עזריאל טאובר זיע"א

הרב שמואל פולק שליט"א
עורך עלוני שלהבת ואז נדברו

לנשים: הרבנית ל.דנציגר (בתו של הרב טאובר ז"ל) והרבנית ר. קליין.

לרישום ולפרטים ניתן להתקשר לטל':

052-762-4521

שעות מענה טלפוני:
בוקר 10:00-13:00 ערב 20:00-22:30
בשאר השעות ניתן להשאיר הודעה

הילדים שלנו... כמו שהם בטוחים שהם מבינים את כל התמונה ולכן יש להם שאלות... הרי גם אנחנו בדיוק אותו דבר... יש לנו איזושהי תרעומת ומרמור מול אבא שבשמים כי לפי הבנתנו ה' לא שומע אותנו... לא מבין אותנו כביכול...

אבל לא!!! צריך לדעת ש-לנו יש משהו שאין לילד שלנו!!! לנו כבר יש בובה!! לנו יש כבר מדגם

אחת התובנות העמוקות ביותר שרק בתור אבא הצלחתי לחשוש... זה אותו יום בחול המועד פסח שכ"ב רציני לפנק... להפתיע... לעשות טיול נחמד לילדים... ופשוט חיכיתי לרגע הזה לעשות להם נחמד... ולפתע הכל השתבש ברגע האחרון!! הם פשוט תקעו לי מקלות בגלגלים... בדיוק באותו בוקר הם התנהגו מתחת לכל ביקורת... ואי אפשר... לא היה שייך לעשות באותו יום את הטיול... חינוכית זה פשוט לא התאים... ונאלצתי להישאר עם לשון בחוץ ולכלא בתוכי את הרצון הטוב... אמרתי להם בנימה כועסת ש... שאין היום טיול... והם לקחו ללב... והתכנינו... והם לא העלו על דעתם ש-לי זה כואב הרבה יותר מהם!!!

הם היו עסוקים בהתמרות... והם לא קלטו לרגע איזה עוול הם עשו לי ברמה האישית!! אמרתי לעצמי: הריה כדאי... היה כדאי פעם אחת לטעום את מה שתמיד אמרו לי ולא האמנתי... אמרו לי שכשעם ישראל חוטאים וכתוצאה מזה הקב"ה נאלץ למנוע מהם טובה וגאולה... אז כשאנחנו חוזרים בתשובה... צריך לחזור בתשובה לא רק על החטא! אלא גם על הצער שגרמנו לה', בזה ש'ה' נאלץ לסגור בפנינו את שערי השפע... את המשפט הזה היה קשה לי לעכל... נו נו... אם הקב"ה כ"כ מצטער בהעדר השפע... אז הוא תמיד יכול להחליט שהוא מעוניין להשפיע ואף אחד לא מפרע לו...

נו... איך הקב"ה יכול להסביר לי את המקום שלו?? אז הנה... אני מוצא את עצמי עומד מול הילד שלי... אני רוצה לפנק אותו... מתכנן לו משהו טוב... (כבר לפני פסח קניתי משהו שאני יודע שהוא אוהב וחיכיתי לרגע הזה) והוא ברגע האחרון תוקע לי מקלות ומשאיר אותי עם לב גואה בהטבה שבום!!! אני נאלץ לכלא ולעצור בתוכי את הרצון הטוב... לא היה ולא יהיה שום דרך איך להבין את המקום של הקב"ה... רק באמצעות זה שאנחנו בעצמנו מוצאים את עצמנו באותה משבצת של ה'...

פתאום מצאתי את עצמי מצטער עם ה'... הוי ה'... כמה צער הרי יש בעולם... כמה טובה יכולה להיות יותר בעולם ויש כ"כ הרבה יהודים שנושאים עיניים וצרכים ישועה והיא נמנעת בגלל כל מיני סיבות כאלו ואחרות... הוי כמה צריך לפייס את הקב"ה בכל פעם להישועה עדיין מתעכבת... האם חשבתנו על זה פעם?? האם כשהתפללנו על ישועה... האם לרגע אחד העלינו על דעתנו שמי שהכי סובל פה זה אבא שבשמים שהכי רוצה לראות את הילדים שלו שמחים עוד יותר מהם בעצמם... ומכל מיני סיבות הוא נאלץ לכלא את רצונו???

הרי בינינו... כשאנחנו מתפללים לה'... אנחנו בדרך עסוקים בלשכנע אותו כמה קשה לנו... וכמה זה חסר לי... (וטוב שכך... כך באמת צריך להתפלל...) אבל כשחנה אם שמואל התפללה על ילדים... זה היה בדיוק הפוך!!! ותתפלל עַל ה'!!! היא בכתה ואמרה: הוי... רבש"ע... אני מנסה לדמיין מה עובר עליך... הוי כמה אתה רוצה להושיע אותנו... הוי כמה אתה כביכול לא יכול לראות מחשבות שלי... הוי כמה צער יש לך מכל יום נוסף שאתה נאלץ לעמוד כביכול מהצד ו... ולעכב את הישועה שלי... ובדיוק על זה חז"ל אומרים: 'כל המשתף שם שמים בתפילתו כופלים לו פרנסתו...' מה הכוונה?? יענקלה שלי... אם אתה עצוב שאנחנו לא לוקחים אותך לטיול... על הדרך תהיה עצוב גם בשביל אבא... שהוא רצה לקחת אותך לטיול לא פחות ממך... וכעת לא רק אתה עצוב אלא גם הוא... זה המשתף שם שמים בתפילתו!!! לזכור שבשנים רוצה משהו וה' לא נותן... זה לא שאני רוצה והוא לא!!! אלא אני רוצה והוא רוצה... ושינוי יחד שררים בצער... ואני מתפלל על הצער של שינוי... להבין!!! להבין את המקום של אבינו שבשמים... להבין שהוא רוצה שיהיה לך טוב לא פחות ממך... אבל סו"ס הוא אבא... והוא יודע עוד כמה דברים שאתה לא יודע... בדיוק כמו שיש כמה דברים שהילד שלך לא יודע ואתה יודע... ומהמקום הזה הוא סובל יחד איתך... ומצטער יחד איתך... ולהבין את זה...

והנקודה הכי קריטית והכי מסובכת שאנחנו מוכרחים להבין את ה'... ורק בתור הורים אנחנו יכולים לקבל על זה מדגם... הלא הוא השמאל דוחה והימין מקרבת של חומרת החטא מול שובו בנים שובבים... זה אחד הדברים הכי מסובכים... אסור לעשות עבירות וזה רציני!!! ויש מאמרי חז"ל מאוד מאוד חמורים על עוונות מסוימים ש... שיש אפילו התבטאויות שאין על זה תשובה... ומאידך: כולנו יודעים שיש תשובה ועוד איך יש... אמש היה זה שנאוי לפני המקום, משוקץ תועבה... והיום הוא אוהב נחמד קרוב וידיד... וזו סתירה חזיתית שרובא דרובא של האנשים נתפסים לצד אחד... יש את אלו שזוכרים רק את החלק שאסור לחטא ומי שחטא אז הוא אבוד לגמרי... ויש את אלו שזוכרים ש'ה' תמיד סולח וממילא הכל זורם וסחבק... ותכל'ס שניהם טועים וגדול... כי האמת נמצאת רק בשילוב המנצח!!! ומה לעשות שהשילוב המנצח הזה הוא סתירה חזיתית... תחליט: זה רציני או לא רציני???

האם מי שעושה עבירות הוא מחוק עד הסוף או לא? אם לא... אז טוב שאמרתי... הבנתי שזה לא באמת רציני... אפשר להמשיך לחגוג... ואני אח"כ אסתדר איתו... ומאידך: אם זה כן רציני... אז למה אחרי שקרה מה שקרה... אתה אומר לי: לא... אפשר תמיד לחזור בתשובה... והקב"ה מוחק את הכל... תחליט: מה האמת ומה לא???

גוי לא יכול לענות על כזו שאלה!!! מתמטית זה באמת לא מסתדר... אבל הורים לילדים מסוגלים להבין מצוין איך זה משתלב ביחד... אני לא צריך לספר לך איזה אימים אנחנו 'מנדבים' לילדים שלנו... באי ניקח את הדוגמאות הפשוטות ביותר... הילדים שלי רוקדים ומשתוללים ולא רוצים לישון... בשלב מסוים נורק איום חמור בבית... מי שלא ילך הרגע לישון לא ניקח אותו לשבת אצל סבא... הוא יישאר בבית... זהו!!! הדבר יצא מפי המלך לפני הילדים שלי חפז... רצו מהר מהר למיטות... תשמע... לא פשוט... מי שלא ילך לישון עלול למצא את עצמו לבד בבית בשבת... עם החתולים...

והיות ויש לי 'חוש דימיון מפותח'!! אז ברגע שסיימתי את ההכרזה הדרמטית הלכתי לסלון והתחלתי 'לעבד' את האויים... התחלתי לדבר עם עצמי... כן... ילדי היקרים: היות ומאוד חשוב לי שתלכו לישון... כי לטובתכם, אני רוצה שתהיו מחר רגועים ונונחים ולא עצבניים... לכן מרוב שחשתי לי שיהיה לכם מיוס... לכן מה?? לא תוכלו לישון... אני אפנה לכם עורף... אשאיר אתכם כאן בשבת... מופקדים לגורלכם בבית ריק עם היתושים...

היה או לא היה?? אתה מבין פה את ההיגיון שבאים?? תעשה משהו... כמה שזה נשמע מגוחך אבל זה היה האיום!! וזה האיום שהצליח לעבוד על הילדים שלי!!! ואני חושב לעצמי... איזה טפשים הילדים שלי... איך האיום הזה בכלל הצליח מדגדג להם?? מה ההווא אמינה של הילד שלי בכלל... בגלל שחבל לי שהוא לא ישן... לכן מה?? לכן יאללה... אני אורק אותך לחתולים?? למה שאני אעשה את זה? מה ההווא אמינה שלו שאני אעשה את זה??

ואו אני מעביר את הכדור אלי בחזרה... הרי זה בדיוק מה שאני חושב על הרבש"ע... הרבש"ע מאיים עלינו אימים חמורים ביותר... אוי אוי אוי מה שאני אעשה לכם אם תעשו עבירות... אם הקב"ה כ"כ מאיים... מה זה אומר?? איך אני בתור אבא אמור להבין את השפראך?? אני אמור להבין שכנראה אתה מאוד מאוד יקר לה'!!! ומרוב שהוא לא מוכן לוותר עליך לכן הוא כ"כ מאיים... נכון שככה אני אמור להבין ממקום של אבא??

ותכל'ס... בשטח... בינינו... מה אנחנו בדרך כלל מבינים?? אנחנו מבינים בדיוק הפוך!!! בדרך כלל כשאנחנו נכשלים באיזה חטא ואנחנו מודעים לגודל החומרה שלו... מה התחושה?? הוי... עזוב... אני כבר אבוד... הקב"ה כבר גלגל אותי מכל המדרגות... אני כבר לא מעניין אותו... למה?? למה ככה אתה חושב על הקב"ה?? מה פירוש למה... כי עשיתי כך וכך עבירות ותראה איזה דברים נוראים כתוב על זה...

נו... תגיד לי: אם כתובים כאלו אימים חמורים על העוון הזה... מה זה אומר?? זה אומר שאתה כ"כ יקר לאבא שבשמים... ככל שהאיום יותר אימנתי זה מראה כמה שאבא שבשמים לא מוכן לוותר עליך... ואילו בשטח... מה אנחנו מבינים... שהקב"ה כבר מזמין פתח את החלון והשליך אותי הישר לתוך הפח הטמון...

נו... אז אני יותר טוב מהילד שלי?? בדיוק כמו שהילד שלי באמת מאים שאבא שלו הולך להשאיר אותו בבית... כי... כי הוא לא הלך לישון... ככה גם אנחנו חושבים על הרבש"ע...

אז לילד שלי אני לא מגיע בטענות שהוא לא מבין עניין... כי אין לו תקדימים... אבל אני?? אני כבר אבא לילדים... אני כבר מבין שכשאני מאים על הילד שלי שאני אורק אותו מכל המדרגות... אני יודע שאם ח"י יקרה אי פעם כזה דבר... בשניה שהוא יגיע לסוף הגרם הוא ימצא אותי שם מקבל אותו... אני מבין את זה מצוין!!! אז ממני נדרש להבין את זה גם ביחס לרבש"ע...

יש פה משימה מאוד פשוטה!!! בכל פעם שאתה עומד מול הנהגת ה' שהיא לא תמיד מובנת!! תמיד תעמיד מולו את המשוואה שלך מול הילד שלך... תעמיד את אבא שבשמים כ-הורה שלך!!! ומה שהכי מפחיד בזה... שלצערו הרב יש לנו בדור הזה הרבה אתגרים מול הילדים... ומי יודע אם זה לא כי הקב"ה נחוש שנבין אותו... והקב"ה רוצה שאנחנו נפעיל את המנגנון הזה!!! אגב: אין הכוונה שזה אחד על אחד... הורים לילד נושר... זה לא אומר שכך הקב"ה מרגיש ביחס אליהם... אבל כן כך הקב"ה מרגיש ביחס להרבה הרבה ילדים שלו... וההורים שממשיכים!! ממשיכים לאהוב... ממשיכים לדאוג ולהיות אכפתיים... הם לוחצים על השיברים הכי הכי עדינים של התעוררות שפע של רחמים על הרבה מאוד בנים ש'ה' נאלץ לאהוב אותם ללא תנאים...

לך תסביר לבחור ששואל אותי בשיא הכנות: תן לי סיבה אחת למה שהקב"ה יאהב אותי אחרי כ"כ הרבה עבירות שעשיתי?? מה אני אמור לענות לבחור הזה? יש לבחור צעיר דרך איך להבין כזה דבר?? אתה יודע מה אני עונה לו: תקשיב בחור יקר: אני אומר לך משהו אבל אל תעשה אותו!!! תנסה למרר להורים שלך את החיים... ותגיד לי אם הם זרקו אותך... אבל לא!! ח"ו"א אל תעשה להם את זה... ואז הוא עונה לי: אין צורך... יש לי כבר אח שממרר להם את החיים... הוא מוצץ להם את הדם...

נו... אמרתי לו: אז למה ההורים שלך לא מכניסים אותו לרשימת דחיה?? הוא צוחק ועונה לי: מאיפה אתה יודע ש-הוא!!! הוא הכניס אותם לרשימת דחיה... רגע... ומה הם עושים?? הם גם הכניסו אותו לרשימת דחיה??

הוא מחייך עם דמעה בעין... אבא שלי כל יום מתקשר אלי... ומקבל דחיה- הטלפון לא מוכן לקבל שיחות... אבא שלי נורא כועס... ממש מתפוצץ על החוצפה הזו... ואז אבא שלי גם מחליט להכניס אותו לרשימת דחיה... ותמיד אחרי חצי שעה הוא פותח את זה בחזרה... (כי...) כי אולי הוא יתקשר... בחצי שעה הראשונה לא היה איכפת לו... כי היה לו די ברור שהוא לא יחזור) נו... אני שואל את אותו בחור: אבא שלך לא הכניס את אחיך לרשימת דחיה ואתה לא מצליח להסביר לי מה ההיגיון... אז זהו!!! שאבא שלך הוא בסה"כ חברת בת והסניף של אבינו שבשמים!!! אבא שבשמים אף פעם לא יכניס אותך לרשימת דחיה...

אה... מה נעשה עם כל האימים והעונשים?? מה... הכל פיקטיבי?? הכל סתם אימים באויר? אמרתי לו: ממש לא!!! האימים האלו בסה"כ אומרים שהיות והקב"ה לא הולך לוותר עליך, הוא לא ירתע מלהלך עליך אימים ולהפעיל עליך סנקציות הכי קשות עד!!!! עד שתשוב אליו... אבל ברגע שתשוב אליו... הרי בכבי יבואו ובתחנונים אובילים... אוליכם אל נחלי מים, בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכורי הוא... חכה חכה מה יקרה כשאחייך ישוב הבייתה ויבקש סליחה... יש לך מושג איזה הצפה של אהבה וגעגועים תתפרץ שם?? בקיצור: ה' רוצה שנבין אותו!!! ובשביל זה בין הייתר אנחנו הורים לילדים ועדיין לא פתחנו את הנקודה העוד יותר עדינה... בשביל זה אנחנו יש לנו מערכת יחסי נישואין שמורכבת מגימיקים מאוד דקים ועדינים... של ציפיה דרוכה של רגישות הדדית... מסוג הדברים שאין להם מילים שמי שלא מבין אותם מעצמו לא יעזור שום יועץ נישואין... בקיצור: רוב ההתמודדויות היותר מוכרות לנו בחיים... משמשים לנו כראי ומשוואה למערכת היחסים שלנו מול דודי ורעי, אבינו מלכנו.

"וצדיק באמונתו יהיה"

מאת הרב ישראל קליין שליט"א

מטי טהור להאי יומא

שהיתה לו עין רעה, התשובה בגלל היותו שתום העין, אותה עין היתה עין טובה ואילו השניה היתה אכן עין רעה.

אך יש בדבר הזה עוד עומק, כמו שכתב הבית הלוי, שבטבע העולם כל שגאה מתחילה בתוקפה ואחר כך דועכת עם השנים, לעומת זאת שנאת הגויים לישראל נשארת בתוקפה בכל הדורות, מבאר זאת הבית הלוי, שהקב"ה עושה ניסים לישראל כדי שיישארו מובדלים מהאומות, ולכן אם הם מתקרבים לגויים ה' רוצה לשמור עליהם ואז הוא הופך לב הגויים לשנוא את ישראל.

וזה מה שכתוב בתהלים (קה, כח) "הפך לבם לשנוא עמו", כל פרק תהלים זה מדבר על חסדי ה' ואף פסוק זה מבטא חסד ה', ישראל פחדו מגזירת ועבדום ועינו אותם, ולכן ניסו להתקרב למצרים, רצה ה' לשמור את ישראל ולכן הפך ליבם של המצרים לשנאה, עד כדי שקצו לראותם, וכך אמר הבית הלוי בכל זמן שישראל מנסים להתקרב לגויים הופך השם את לב הגויים לשנוא את ישראל כדי לשמור את ההבדלה בין ישראל לעמים, ויש להוסיף שהרי עם ישראל נכנסו אז למ"ט שערי טומאה ועמדו בפתח השער החמישים וגם בכזה מצב היה שווה לעשות נס ולגרומם שהמצרים יקוצו מפני בני ישראל, עד כדי כך חשובה היא ההתבדלות מאומות העולם כאשר אפילו במצבים הקשים ביותר שעבדו עבודה זרה ע"י ההבדלה מן המצרים זכו להגאל ולהגיע לקבלת התורה.

הוא אומר על מנת לזכות לתורה חייבת לבוא הבדלות עמוקה מן העולם, כביכול בדורות הקודמים קבלנו תזכורות כואבות, עד כמה אין לנו מה לחפש ולרעות בשדות זרים, אנחנו מתזכרים לעצמינו את קהילות הקודש שמסרו נפשם על קדושת השם, איזה מחירים שילמנו על התורה הזו, כמה לא כדאי ולא שווה לצפות לאיזו שהוא קשר עם הגויים ועם תרבותם, יסוד קבלת התורה היא ההכרה הבהירה ב"אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו", אכן הפינה לקבל תורה היא ההעמקה ב"הבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת" לולא זאת לא נוכל להיות מקבלי תורה.

אנחנו מתזכרים לעצמינו את ההסטוריה הרצופה שלנו בקהילות הקודש שמסרו נפשם על קדושת השם כדי להזכר איזה מחיר כבד שילמנו על התורה ואיזו שטות גמורה תהיה שדוקא ברגעים האחרונים אחרי שכל כך התמסרנו אליה עכשיו ברגע האחרון ניפול?!!! ח"ו!!!

אנחנו משננים לעצמינו שאם היהודי לא עושה קידוש הגוי יעשה את ההבדלה ובשביל לזכות לתורה עלינו להבדל מכל התרבות הגויית האופפת אותנו מכל כיוון, כל זיכוכ וניתוק מהמרשתת, מהטכנולוגיה, ובעיקר השקיעות המוחלטת בתורה הקדושה שמבדילה אותנו מן העמים היא זו שתבין אותנו לקבלת התורה כראוי.

כל הנהגה המבדילה אותנו מן הטועים והתועים מביאה אותנו להיות יותר בבחינת "מטי טהור להאי יומא" להגיע לזמן הקדושין שלנו עם בורא עולם, להיות מיוחדת, מקודשת, מזומנת, ובאותה מידה אסורה על כל העולם. זהו חלק מסדר הקדושין דאסר לה אכולי עלמא כהקדש. מתן תורה זה להיות אשת איש של הקב"ה, זה להסכים להיות מקודשת, מזומנת, מיוחדת רק אליו. בשביל לזכור היטב את הדבר הזה אנחנו אומרים "אב הרחמים" למרות שבזמן רגיל לא אומרים, כדי שנחיה את עוצמת הימים הללו, שנתבונן מה שווה של התורה ומה שלמנו עליה, וכדי שנזכור כי הבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת.

המנהג הפשוט ברוב קהילות האשכנזים לומר בכל שבת תפילות אב הרחמים בה מזכירים את כל קהילות הקודש שמסרו נפשם על קדושת השם, מנשרים קלו ומאיריות גברו לעשות רצון קונם, יזכרם אלוקינו לטובה, ובכל זאת כשמברכין החודש לא אומרים תפילה זו, זמן ברכת החודש הוא זמן שמחה, ובתפילה זו יש מעט צער. אך בשבתות בהם מברכין את חודשי אייר וסיון, אומרים אב הרחמים.

וכתב הלבוש סי' תצ"ג סעיף ד' בכל השבתות שבין פסח לעצרת אומרים יוצרות המדברים מענין הגאולה ומתאוננים בזמן הזה אחר זכרון גאולת מצרים, על הגלות ועל הצרות שיש לנו עכשיו בין העכו"ם שיגאלנו מהרה, ומזכירין כל הגזירות שהיו באלו המדינות ובמדינות אשכנז, **מפני שבעונותינו כולם או רובם היו בזמן הזה**, לכך מתפללין אנו להש"י שיזכור זכותם וכימי מצרים יראנו נפלאות, ומברכין החודש ואומרים אב הרחמים אחר ברכת החודש עכ"ל.

בודאי שדברים אלו אינם במקרה והדבר טעון ביאור, מדוע דוקא בימים אלו מתגברים הצרות יותר, שמעתי פעם מהגאון רבי משה שפירא זצ"ל שהתורה נתנה בברית, וברית מחייבת להיות מקיימי הברית, ואם חסר בקיום הברית, אזי דייקא בימים ובשעות בהם אנחנו מתכוונים לקראת קבלת הברית מחדש יש דברים שצריכים תיקון, ואם אנחנו לא במצב מתוקן כראוי מתעורר קטרוג העמים על ישראל מדוע הם זכו לקבל את התורה.

ונסה להבהיר את הדברים, מרן המשגיח דישיבת מיר רבינו ירוחם צוק"ל שסיפר ביום אחד בעוברו בשוק פגע בו ילד נכרי קטן שהחזיק כמין שוט בידו עברו לפניו מאות גויים ברחובה של עיר והוא לא עשה כלום רק כאשר רבי ירוחם עבר לידו הוא הניף בידו כאילו הוא רוצה להכות את רבי ירוחם.

אמרתי אל ליבי אומר רבי ירוחם, מנלן? מאיפה השנאה הזו שבלב ילד נכרי? הלא עברו לפניו מאות אנשים אחרים מדוע שנאתו הובעה רק כלפי מה הוא מבין ילד כזה קטן, על כרחך שכמו שגם חתול קטן רודף אחר העכבר ואין שאלה מדוע הוא שונא עכברים כי הוא רודףן ושונאן בטבע כך הוא טבע הנכרי הוא יונק משדי אמו את שנאת ישראל, הוא לא צריך שום סיבה לשנוא אותנו, הוא שונא אותנו בעצם, ודבר זה הוא נגד טבעו של עולם ומלמד אותנו את ה"אתה בחרתנו מכל העמים".

למה נקרא שמו סיני מפני שממנו ירדה שנאה לאו"ה, הקנאה העזה של או"ה בעם היהודי היא זו שהולידה את השנאה, בזמן השואה היה קצין נאצי ימ"ש שהיתה לו עין תותבת, הוא השקיע הון תועפות והמון מאמצים כדי שלא יוכלו להבחין בין העין הרגילה לזו התותבת ואכן זו היתה עובדת אומנות מצוינת שלא היה ניתן להבחין, יום אחד הוא החליט להתעלל באיזה יהודי, חמד לו לצון, קרא אליו את אחד היהודים ואמר לו: דע לך! במהלך המלחמה נפגעה עיני ובמקום העין המקורית הציבו לי עין תותבת אשר נראית בדיוק כמו העין הרגילה, אם תצליח לגלות איזו מעיני היא העין התותבת אשחרר אותך, אך אם לא תצליח אדון אותך למוות אכזרי ביותר, לשם כך יש לך חמש דקות בדיוק, לאחר שתי דקות בלבד, הצביע היהודי על אחת מעיניו של הקצין ואמר זו העין התותבת, הקצין ההמום לא ידע מה לעשות עם עצמו, כיצד גילית כ"כ מהר? הרי זו היתה משימה חסרת סיכוי לחלוטין?! אמר לו היהודי: פשוט! הבטתי בעינייך היטב, מעין אחת נשקפה שנאה כה עזה ומהעין השנייה נראה היה שאתה תמים וישר, מכאן כבר לא היה קשה לזהות שהעין האמתית היא העין השטנית המלאה בשנאה תהומית וממילא העין השנייה היא העין התותבת.

על פי זה אומרים בדרך הלצה על בלעם נאמר שהוא שתום העין, ותרגן התרגום דשפיר חזי כלומר רואה טוב ובמשנה נאמר

סדרת שיעורים חדשה של הרב ישראל קליין שליט"א, להצית את השלהבת

קול הלשון. מספר ישיר: 073-2951352 להקיש 2 ואח"כ 1.